ეროვნული ბიბლიოთეკა

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა შეერთდით!

ლელო

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფკავშირთა საქართველოს რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო

ЛЕЛО Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров Грузинской ССР и Грузинского республиканского совета профсоюзов

№ 16 (1030) | შაბათი, 5 თებერვალი, | გამოცემის მე-13 წელი | ფასი 80 კაპ.

საკავშირო პირველობა კალათბურთში

სულ ერთი კვირის წინ კალათბურთის მრავალრიცხოვან მოყვარულთა ყურადღება ჩვენი სამშობლოს დედაქალაქ მოსკოვისკენ იყო მიპყრობილი. იქ ტარდებოდა საკავშირო ჩემპიონატის მოსკოვის ჯგუფის შეხვედრები. ამ შეჯიბრებამ ახლა ლენინგრადისკენ გადაინაცვლა. ის გუნდები, რომლებსაც გათამაშების ცხრილში არ ჰქონდათ ჩაწერილი არც ერთი ქულა, 2 თებერვალს ჩაებნენ შეჯიბრებაში. მიმდინარე საკავშირო ჩემპიონატი ამავე დროს საიუბილეოა, რადგან იგი დაემთხვა კალათბურთის 50 წლისთავის თარიღს. სწორედ ამიტომ ფიზკულტურისა და სპორტის საკავშირო კომიტეტმა სპეციალური ჯილდო დააწესა უძლიერესი გუნდებისათვის. პრიზები გადაეცემათ აგრეთვე პროფკავშირების საუკეთესო გუნდებს.

2 თებერვალი. ამ დღეს ყურადღების ცენტრში იყო ძველი მეტოქეების თბილისის „დინამოსა" და კაუნასის „ჟალგირისის" გუნდების შეხვედრა. კოლექტივები მოედანზე გამოვიდნენ ასეთი შემადგენლობით: „ჟალგირისი" — სტონკუსი, ლაურიტენასი, მატაჩუნასი, სკუმრინსი და რადიკასი. „დინამოს" ღირსებას იცავდნენ — ქორქია, აბაშიძე, ხაზარაძე, მინაშვილი და კილაძე. ანგარიში საჯარიმო სროლით გახსნა კილაძემ, რასაც იმავე წამს ორი ქულით უპასუხა სტონკუსმა. პირველ წუთებზე წინ თბილისელები არიან, მაგრამ ისინი ვერ ახერხებენ ანგარიშის საგრძნობლად გაზრდას — 8:6, 9:7, 10:9, 14:12, მე-13 წუთისათვის წინ კვლავ თბილისელები არიან — 16:13. კაუნასის გუნდი ცვლის თავის ორ წამყვან მოთამაშეს სტონკუსსა და ლაურიტენასს. მათ ადგილს მოედანზე იკავებენ ტენძიგოლსკისი და ახალგაზრდა გუზალისი. თბილისელები კილაძესა და აბაშიძეს ქლენტითა და მირიანაშვილით ცვლიან. აქტიურად თამაშობს ხაზარაძე, რომელიც ზრდის ანგარიშს — 19:16. მე-19 წუთზე სადემონსტრაციო დაფა აჩვენებს 19:19. ქლენტის ნაცვლად მოედანზე კვლავ კილაძე შემოდის. მე-20 წუთზე ლიტველები ენერგიულად უტევენ თბილისელთა ფარს და იგებენ პირველ ნახევარს — 22:19.

მეორე ტაიმი თბილისელთა მძლავრი იერიშებით დაიწყო. განსაკუთრებით გამოირჩევიან ხაზარაძე და მინაშვილი. უკანასკნელი ახერხებს კალათში ორი ბურთის მოთავსებას. თბილისელები კვლავ წინ არიან — 23:22. მე-28 წუთზე ფიქსირებულ იქნა კიდევ ერთი საყაიმო ანგარიში. შემდეგ ლიტველებმა შეძლეს ინიციატივის ხელში აღება და მოიგეს მატჩი — 48:43. ამ შეხვედრაში დინამოელებმა 29 საჯარიმო სროლიდან მხოლოდ 15 გამოიყენეს, ლიტველებმა კი 25-დან — 20.

თბილისის „ბურევესტნიკის" ქალთა გუნდს პირველი შეხვედრა ჰქონდა დედაქალაქის „სტროიტელთან". თავდაპირველად წინ იყვნენ საქართველოს (გრიგოლაშვილი, იურიევა,

(გაგრძელება იხ. მე-3 გვ.).

აჭარის გუნდი პირველ ადგილზე

სოხუმი. (ჩვენი სპეც. კორ.). „სპარტაკის" სპორტულ დარბაზში დამთავრდა ზამთრის რესპუბლიკური შეჯიბრება კალათბურთში, რომელშიც მონაწილეობდნენ აჭარის, აფხაზეთის, თბილისის, სტალინირის, ქუთაისის, გორის, ფოთის, ჭიათურისა და წულუკიძის კოლექტივები.

შეჯიბრების მონაწილე გუნდები დაყოფილი იყვნენ ორ-ორ ქვეჯგუფად. პირველ და მეორე ადგილზე გასული კოლექტივები ჰქმნიდნენ ფინალურ ჯგუფებს. ვაჟთა პირველ ქვეჯგუფში სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სპორტსმენებმა იოლად დაამარცხეს აფხაზეთის კალათბურთელები. სტუდენტებს მედგარი წინააღმდეგობა გაუწია ფოთის გუნდმა, მაგრამ მატჩი მაინც წააგო. მესამე მატჩი უნივერსიტეტის სპორტსმენებმა მოუგეს ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოს წარმომადგენლებს, რომლებიც მეორე ადგილზე გამოვიდნენ. ვაჟთა მეორე ქვეჯგუფში წარმატება ხვდა აჭარის გუნდს, რომელმაც გადამწყვეტ შეხვედრაში დაამარცხა ქუთაისელი კალათბურთელები — 59:52. ამ წაგებით ქუთაისელმა სპორტსმენებმა მეორე ადგილი დაიკავეს.

ქალთა კოლექტივებში ძლიერი გუნდი გამოიყვანა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტმა. სტუდენტმა კალათბურთელებმა დაამარცხეს აფხაზეთის, გორის, თბილისის „დინამოს" სპორტსმენები და ქვეჯგუფში პირველ ადგილზე გამოვიდნენ. მეორე იყო „დინამო". მათთან ერთად ფინალურ ჯგუფში მოხვდნენ აჭარისა და ქუთაისის გუნდები.

დაძაბული გამოდგა მატჩი ფინალურ ჯგუფში აჭარისა და თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ვაჟთა გუნდებს შორის. სტუდენტები, რომლებიც ადრე არც თუ ისე ძნელ გამარჯვებას ვარაუდობდნენ, იძულებული გახდნენ მთელი ძალები დაეძაბათ, მაგრამ სასურველ შედეგს მაინც ვერ მიაღწიეს. მსაჯის საფინალო სასტვენის ხმაზე ანგარიში იყო 64:60 აჭარის გუნდის სასარგებლოდ. ამ წაგებით უნივერსიტეტის კალათბურთელებმა ფაქტიურად დაკარგეს პირველი ადგილისათვის ბრძოლის შანსები. უკანასკნელ იმედს ისინი ამყარებდნენ თბილისის ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოსა და აჭარის კალათბურთელთა შეხვედრაზე. თუ აჭარელი სპორტსმენები ამ მატჩს წააგებდნენ, უნივერსიტეტის გუნდი შეიძლებოდა პირველ ადგილზე გასულიყო ბურთების უკეთესი შეფარდებით. ეს საპასუხისმგებლო მატჩიც აჭარელმა კალათბურთელებმა მონდომებულად ჩაატარეს. მათ თავიდანვე მტკიცედ აიღეს ხელში ინიციატივა და მოიგეს შეხვედრა ანგარიშით 51:38.

ამრიგად, კალათბურთელთა ზამთრის რესპუბლიკურ შეჯიბრებაში ვაჟთა შორის გამარჯვებული გამოვიდა აჭარის კოლექტივი, მეორე ადგილი დაიკავეს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სპორტსმენებმა, მესამე — ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოს წარმომადგენლებმა. სუსტად ჩაატარეს შეხვედრები გორის, სტალინირისა და აფხაზეთის გუნდებმა. განსაკუთრებით უნდა ვუსაყვედუროთ აფხაზეთის სპორტულ ორგანიზაციებს, რომლებიც სათანადოდ არ იყენებენ ხელსაყრელ პირობებს კალათბურთის განვითარებისათვის.

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის კალათბურთელ ქალთა გუნდმა მაღალ დონეზე ჩაატარა ფინალური მატჩები ზამთრის რესპუბლიკურ პირველობაში და გამარჯვებულის სახელი მოიპოვა. მეორე ადგილზე გამოვიდა აჭარის გუნდი, რომელმაც მხოლოდ 3 ქულით წააგო მატჩი გამარჯვებულთან. მესამე ადგილი წილად ხვდათ ქუთაისის კალათბურთელებს.

შეჯიბრების მონაწილე გუნდებს ზოგჯერ არ ჰქონდათ შექმნილი თამაშის ნორმალური პირობები (მთავარი მსაჯი პ. სიჭინავა). მაგალითად, ჭიათურისა და აფხაზეთის ქალთა გუნდების შეხვედრისას დარბაზში დადგმული რეპროდუქტორიდან მაყურებლები ისმენდნენ... პოპულარული მუსიკის კონცერტს, ხოლო მსაჯთა კოლეგიის მაგიდასთან მჯდომი დიქტორი მაყურებლებს თავაზობდა თავის პროგნოზებს, მიკერძოებულ განცხადებებს იმ გუნდებზე, რომლებიც მაშინ თამაშობდნენ მოედანზე. ასეთმა ფაქტებმა უდავოდ ერთგვარი გავლენა იქონია შეჯიბრების მსვლელობაზე.

პრაღაში საბჭოთა მოწინავე მწვრთნელი ნ. მოროზოვი ავარჯიშებს თავისუფალი ჭიდაობის სექციების ხელმძღვანელებს.

სურათზე: ნ. მოროზოვი პრაქტიკული მეცადინეობისას.

ფოტო ვ. ლომოზახი.

გასულ კვირას ოსლოში დამთავრდა ევროპის პირველობა ციგურებით რბენაში. ოთხი დისტანციის ჯამში პირველი ადგილი და ევროპის ჩემპიონობა მოიპოვა საბჭოთა სპორტსმენმა ოლეგ გონჩარენკომ.

• • •

სურათზე: სპორტის დამსახურებული ოსტატი ო. გონჩარენკო.

საჭიროებენ მეტ ყურადღებას

უკვე შეჯამდა მასობრივ-ფიზკულტურული და სპორტული მუშაობის დარგში გასული წლის შედეგები. ერთი შეხედვით ცუდი მდგომარეობა არა გვაქვს, მაგრამ თუ კარგად ჩავუკვირდებით მაჩვენებლებს ადვილად შევამჩნევთ, რომ ჩვენი მუშაობის ზოგიერთ უბანზე არასახარბიელო მდგომარეობაა. თუ უმაღლეს სასწავლებლებსა და სკოლებში ასე თუ ისე გამოვასწორეთ მუშაობა, ამას ვერ ვიტყვით ტექნიკუმებსა და სპეციალურ სასწავლებლებზე.

საბჭოთა კავშირის ხალხთა სპარტაკიადისათვის მზადების პერიოდში საქართველოს ალკკ ცენტრალური კომიტეტისა და ფიზკულტურისა და სპორტის რესპუბლიკური კომიტეტის ინიციატივით გაშლილ სოციალისტურ შეჯიბრებაში მეორე და მესამე ადგილები დაიკავეს დიდი ჯიხაიშის სასოფლო-სამეურნეო და ბათუმის საზღვაო ტექნიკუმების ძირეულმა ფიზკულტურულმა კოლექტივებმა. ეს არ იყო შემთხვევითი ამბავი. ორივე კოლექტივი რესპუბლიკაში ცნობილია, ისინი მუდამ მოწინავეთა რიგებში დგანან.

მაგრამ ასე ყველაზე როდი ითქმის. ჩვენ გვგონია, რომ ამ უბანს ყურადღება აკლია. საქალაქო და რაიონულ კომიტეტებს ეს ობიექტები მაშინ გაახსენდებათ, როდესაც შეჯიბრების დებულებას ადგენენ და საჭიროა მათი ამა თუ იმ შეჯიბრებაში ჩაბმა. სწორედ უკონტროლობამ და სათანადო დახმარების გაუწევლობამ განაპირობა ის ფაქტი, რომ რესპუბლიკის მრავალრიცხოვან ტექნიკუმებსა და სპეციალურ სასწავლებლებში მუშაობა დაბალ დონეზეა. საილუსტრაციოდ შეგვიძლია მოვიყვანოთ რამდენიმე ფაქტი. მახარაძის სამედიცინო სასწავლებელში (დირექტორი ვ. გოგუაძე, ფიზაღზრდის მასწავლებელი მ. ცეცხლაძე) გასულ სასწავლო წელს არც ერთი ნიშნოსანი არ მომზადებულა. ეს გასაკვირიც არაა. არც სასწავლო ნაწილს და არც ფიზაღზრდის მასწავლებელს სასწავლო პროგრამაც კი არა აქვთ. მუშაობა მიმდინარეობდა თვითდინებაზე. საკითხავია რას აკეთებდა მახარაძის რაიონის ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტი, როდესაც ამოდენა ობიექტი მთლიანად გამოთიშული იყო რაიონის სპორტული ცხოვრებიდან, ნუთუ ერთხელაც არ დაინტერესდა იგი სამედიცინო სასწავლებლის მსმენელთა საქმიანობით?

ხულოს, ბათუმის პედსასწავლებლებში, ქუთაისის სამედიცინო სასწავლებელში, გორის სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმში მშთ კომპლექსის ნორმების ჩაბარება მიმდინარეობდა ზერელეთ, უპასუხისმგებლოდ, ამიტომ გასულ წელს მომზადებული ნიშნოსნები მეტად დაბალი ხარისხისაა, აქვე უნდა აღვნიშნოთ, რომ ზემოთჩამოთვლილ ტექნიკუმებსა და სასწავლებლებში არ აქვთ სპორტის ცალკეულ სახეობებში სექციების სამეცადინო პროგრამები. ამიტომ მწვრთნელები და ფიზაღზრდის მასწავლებლები სექციების მეცადინეობას ატარებენ მოუმზადებლად, უგეგმოდ, რასაკვირველია შედეგებიც სავალალოა.

ტექნიკუმებსა და სასწავლებლებში ფიზკულტურულ-სპორტული მუშაობის სათანადო სიმაღლეზე დაყენებას ხელს უშლის აგრეთვე ფიზაღზრდის მასწავლებელთა დაბალი კვალიფიკაცია. აქვე უნდა აღვნიშნოთ რომ მათი უმრავლესობა უმაღლესის სპეციალური განათლებითაა, მაგრამ სათანადო კონტროლის გაუწევლობის გამო ისინი ჩამორჩნენ, უკეთესად რომ ვთქვათ, მათ თავი არ შეიწუხეს იმ სიახლეთა ათვისებისათვის, რაც ამ უკანასკნელ წლებში წვრთნის პროცესმა შეიძინა. არც ბაზების მხრივ გამოირჩევიან ეს ობიექტები. იშვიათად თუ ვნახავთ ტექნიკუმისა და სასწავლებლის ეზოში კეთილმოწყობილ კალათბურთისა და ფრენბურთის მოედნებს.

შესანიშნავი ინიციატივა ითავეს დიდი ჯიხაიშის სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმელებმა. აუცილებელი პროგრამა ფიზიკურ აღზრდაში, რომელიც აქ იკითხება დიდად უწყობს ხელს როგორც თვითონ მსმენელის განათლების ჰორიზონტის გაზრდას, აგრეთვე საზოგადოებრივი ინსტრუქტორთა აღზრდის საქმეს. ჯიხაიშის ტექნიკუმის ბევრი კურსდამთავრებული ახლა კოლმეურნეობაში, საბჭოთა მეურნეობაში გარდა თავისი პროფესიული თანამდებობის შესრულებისა, წარმატებით ხელმძღვანელობს ძირეულ ფიზკულტურულ კოლექტივის სექციებს. რასაკვირველია, ჩვენ არ მოვითხოვთ, რომ ყველა ტექნიკუმსა და სპეციალურ სასწავლებელში იყოს ასეთი პრაქტიკა, მაგრამ მოვითხოვთ, რომ ფიზიკური აღზრდის გაკვეთილებსა და კლასგარეშე მუშაობას სათანადო ნაყოფი მოჰქონდეს.

ამისათვის, პირველ რიგში საჭიროა, თვით სასწავლებლებისა და ტექნიკუმების დირექციები დაინტერესდნენ ამ საქმით. რაც მთავარია, ხშირად მოსმინონ პედაგოგიურ საბჭოზე ფიზიკური აღზრდის მასწავლებლის ანგარიში, კლასგარეშე მუშაობის მდგომარეობა. ფიზკულტურის რაიონული და საქალაქო კომიტეტები უფრო ახლო უნდა მივიდნენ ამ ობიექტების კოლექტივებთან, ყოველმხრივ დაეხმარონ მარტივი ტიპის მოედნების აგებაში, სექციების ორგანიზაციულად განმტკიცებაში. მოაწყონ სემინარები ფიზიკური აღზრდის მასწავლებელთა კვალიფიკაციის ასამაღლებლად.

ჩვენ უფლება არა გვაქვს გულხელდაკრეფილი შევცქეროდეთ ტექნიკუმებსა და უმაღლეს სასწავლებლებში მუშაობის თვითდინებაზე მიშვებას. კომკავშირულ ორგანიზაციებთან შეთანხმებული მუშაობით უნდა მივაღწიოთ ამ უბანზე წარმატებას.

ეგვიპტის ველორბოლა

პოლონეთის, იუგოსლავიის, ბულგარეთის, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის, რუმინეთის მაროკოსა და სხვა ქვეყნების ველოსიპედისტები დიდი ინტერესით მონაწილეობდნენ ეგვიპტის IV ტრადიციულ ველორბოლაში, რომელიც ორ კვირას გაგრძელდა.

12 ეტაპის (1434 კილომეტრი) ჯამში ტრადიციული ველორბოლის ჩემპიონი გახდა ვერნერ მალიცი (გდრ). მისი დრო 39:21.45. გუნდურ ჩათვლაში მესამედ გაიმარჯვეს ბულგარელებმა.

ფრენბურთში თამაშის წესების შეცვლის შესახებ

ფრენბურთის საერთაშორისო ფედერაციამ ყველა ქვეყნის ფედერაციათა წინაშე დასვა საკითხი, რათა მათ შემოეტანონ თავიანთი წინადადებანი ფრენბურთის თამაშის წესების შეცვლის შესახებ. ეს საკითხი დაისვა იმ მიზნით, რომ თამაშს მიეცეს მეტი სპორტული ინტერესი და, რაც მთავარია, შემცირდეს „მკვდარი დრო“ ე. ი. შეწყვეტები თამაშში.

ჩვენის აზრით, საერთაშორისო ფედერაციის მიერ წამოჭრილი საკითხი მეტად აქტუალურია. ამ მიმართებით ჩვენ ვაწარმოეთ წინასწარი დაკვირვებანი და შევეცადეთ ჩვენი დასკვნები დაგვემყარებია ფაქტობრივ მასალაზე.

დამწყებ, საშუალოდ მომზადებულ და კარგად მომზადებულ გუნდებზე წარმოებულმა დაკვირვებებმა გვაჩვენა, რომ თამაშიდან ბურთის ყოველ გასვლაზე იხარჯება საშუალოდ დაახლოებით 7–8 წამი. საერთო დრო, როცა ბურთი თამაშს გარეთ იმყოფება თითქმის ორჯერ აღემატებოდა დროს, როცა იგი თამაშშია. ამგვარად თუ მთელი თამაში დაახლოებით გრძელდება 45 წუთს, აქედან 25–30 წუთი იხარჯება ბურთის თამაშიდან გასვლაზე. პირველი თანრიგის გუნდების შეხვედრაში „მკვდარი დრო“ ნაკლებია, მაგრამ მაინც შეადგენს საერთო დროის 50 პროცენტს. ამ დროის განმავლობაში მოთამაშეებს უხდებათ დაცდა, სანამ მათ ბურთს მიაწოდებენ. ან ისინი თვითონ გარბიან მოედნის ფარგლებიდან ბურთის მოსატანად. დაძაბულ შეხვედრებში ბურთი ყოველ პარტიაში თამაშიდან გადის 40–50 ჯერ.

ყველაფერი ეს უარყოფითად მოქმედებს თამაშზე, ანელებს მის სპორტულ ინტერესს, ანელებს საერთო ტემპს.

რაც შეეხება თვით სათამაშო დროს, ბურთის თამაშში ყოფნის მინიმალური დრო განისაზღვრება 0,5 ან 1,0 წამით (იმ შემთხვევაში თუ ძლიერი მოწოდების შემდეგ ბურთი უშუალოდ ხვდება ბადეს ან მოედანს). კარგად გათამაშებული ტაქტიკური კომბინაციები 2-3 შეხებაზე (მიწოდებაზე დახარჯული დროის ჩათვლით) საერთო ჯამში არ აღემატება 4–5 წამს.

იშვიათია შემთხვევები, როცა ბურთი ჰაერში იმყოფება 8-10 წამზე მეტ ხანს. ამისათვის ჩვეულებრივ საჭიროა, რომ ორივე გუნდის მოთამაშეები საერთო ჯამში ბურთს შეეხონ არა ნაკლებ 7–8-ჯერ. მართალია, არის შემთხვევები, როცა ბურთი ჰაერში იმყოფება 30–35 წამის განმავლობაში, მაგრამ ასეთი შემთხვევები ერთეულია ხუთი პარტიისაგან შემდგარ შეხვედრებში.

ამრიგად, დაკვირვებებით დადგენილია, რომ დამწყებ მოთამაშეთა გუნდების შეხვედრებში ბურთი ჰაერში იმყოფება 3-4 წამის განმავლობაში, ხოლო კარგად მომზადებული გუნდების თამაშებში — არაუმეტეს 5–6 წამისა.

ყველაფერი ზემოთქმულიდან გამომდინარე ცხადია, რომ თამაშის მეტი ემოციურობისათვის საჭიროა „მკვდარი დროის“ შემცირება და უშუალოდ თამაშის დროის გახანგრძლივება.

მაგრამ ცხადია ისიც, რომ თამაშის წესების შეცვლა არ უნდა იყოს მიმართული მისი გართულებისაკენ, რათა თამაში არ გადაიტვირთოს და არ გართულდეს. ვხელმძღვანელობთ რა საკითხის ასეთი დაყენებით, ჩვენ გვინდა გამოვთქვათ ჩვენი შეხედულებანი, რომელთა პრაქტიკულმა შემოწმებამ მოგვცა მეტად დადებითი შედეგი.

1. „მკვდარი დროის“ შემცირების მიზნით ვფიქრობ საჭირო იქნება თამაშების ჩატარება არა ერთი, არამედ სამი ბურთით. ეს ბურთები უნდა ზუსტად ერთნაირი წონის, გარშემოწერილობისა და ფერის იყოს, რაც დიდი მასშტაბის შეჯიბრებათა ჩატარების დროს არავითარ სიძნელეს არ წარმოადგენს. ორი ბურთი აქვთ გვერდით მსაჯებს, ხოლო ერთი იმყოფება თამაშში. როგორც კი მოთამაშეთა რაიმე შეცდომის შედეგად თამაში გაჩერდება და ბურთი გავა თამაშიდან, მომწოდებელი გუნდის მოთამაშე გარბის მოწოდების ადგილისაკენ, სადაც გვერდით მსაჯისაგან სწრაფად ღებულობს ბურთს და შეჰყავს იგი თამაშში.

2. საჭიროა განისაზღვროს ბურთის მოწოდების დრო მაქსიმალურად 5 წამამდე. მსაჯის მიერ თამაშის შეწყვეტაზე მიცემული სასტვენიდან ბურთის მოწოდებამდე არ უნდა დაიხარჯოს ამ დროზე მეტი.

იმ შემთხვევაში, თუ ადგილი ექნა ბურთის განზრახ დაყოვნებას, მომწოდებელი მოთამაშე და მთლიანად გუნდი ღებულობს პირველ გაფრთხილებას, ხოლო მეორე გაფრთხილების შემდეგ გუნდი კარგავს ბურთის მოწოდების უფლებას და იგი გადაეცემა მოწინააღმდეგეს.

რა გვაჩვენა თამაშების ჩატარებამ სამი ბურთით? ჯერ ერთი „მკვდარი დრო“ შემცირდა თითქმის ორჯერ, მეორეც — თამაშმა უფრო ტემპიანი სახე მიიღო. რასაკვირველია, ბევრს დაებადება კითხვა: რა ვუყოთ ბურთს, რომელიც გავიდა თამაშიდან, ვინ მიაწოდებს მას გვერდით მსაჯს? მოედნიდან გასულ ბურთს გვერდით მსაჯებს მიაწოდებენ სპეციალურად საამისოდ იქ დაყენებული ბიჭები (როგორც ეს ფეხბურთში ხდება), კერძოდ, ასე იყო სსრ კავშირის 1956 წლის პირველობაზე, რომელიც ჩატარდა მოსკოვის „დინამოს“ სტადიონზე.

თუ ბურთი დარჩა მოედნის ერთ-ერთ მხარეს, უშუალოდ მომწოდებელი გუნდის მხარეს, იგი უნდა მოწოდებულ იქნას 5 წამის განმავლობაში, ხოლო თუ ბურთი დარჩა იმ გუნდის მხარეს, რომელიც მას არ აწოდებს, იგი უნდა სწრაფად გადაგდებულ იქნას გვერდზე, რათა მან თამაშს ხელი არ შეუშალოს.

თუ შეჯიბრების ორგანიზატორებს არ შეუძლიათ უზრუნველჰყონ შეჯიბრება სამი ბურთით, მიწოდების შესრულებაზე უნდა დაიხარჯოს მხოლოდ 5 წამი და ამ წესის დარღვევისათვის გუნდს მიეცეს ჩვენს მიერ ზემოხსენებული სასჯელი.

რაც შეეხება სათამაშო დროის გადიდებას, ჩვენი წინადადებები შემდეგია:

1. ნებადართულ იქნას ყოველი გუნდის მოთამაშეთა მიერ ბურთის შეხება თავის ნახევარზე არა სამჯერ, არამედ ხუთჯერ.

როგორც თამაშებმა გვიჩვენა, წესების ამგვარმა შეცვლამ ბურთის უშუალოდ თამაშში ყოფნის დრო გაზარდა თითქმის ორჯერ. თამაშის წარმოება 5 დარტყმაზე ჰქმნის დიდ პრაქტიკულ შესაძლებლობას წარიმართოს ტაქტიკური კომბინაციებით. თამაში ხუთ შეხებაზე გაცილებით უფრო საინტერესო და შინაარსიანია.

2. მიზანშეწონილი იქნება ნებადართულ იქნას ხელების გადატანა ბლოკირების დროს. ჩვენ წინადადება შეგვაქვს ნებადართულ იქნას ხელების გადატანა ბლოკირების დროს იმ პირობით, რომ ბურთს პირველად შეეხოს თავდამსხმელი მოთამაშე. ამ წესის შემოღება მსაჯებს საშუალებას მისცემს უფრო იოლად გაარკვიონ შეცდომები ბადის ზემოთ. გარდა ამისა ეს შეამცირებს შეწყვეტებს თამაშში და, რაც მთავარია, ხელს შეუწყობს თამაშის კლასის ამაღლებას თავდასხმაში.

3. არ იქნას ფიქსირებული შეცდომები თუ მოთამაშე დააბიჯებს შუახაზზე ან გადააბიჯებს მას, მაგრამ ამ დროს თავისი მოქმედებით არ შეუშლის ხელს მოწინააღმდეგე გუნდის მოთამაშეებს. ამ პუნქტის შემოღება, აგრეთვე შეამცირებს თამაშის უსარგებლო შეწყვეტათა რაოდენობას.

რამდენიმე სიტყვა მსაჯობის შესახებ. ჩვენი წინადადებაა მსაჯობის წარმოება ორი მსაჯის მიერ. მსაჯთა რაოდენობა დიდი მასშტაბის შეჯიბრებებში იგივე რჩება: უფროსი მსაჯი, მსაჯის თანაშემწე, მდივანი და ორი გვერდითი მსაჯი. საჭირო იქნება მხოლოდ გაცილებით გაფართოვდეს მსაჯის თანაშემწის ფუნქციები. ისევე როგორც უფროსი მსაჯი, ისიც უნდა იმყოფებოდეს ბადის ზევით. ყოველი მსაჯი აწარმოებს შეცდომების ფიქსირებას მხოლოდ თავის ნახევარზე, მარჯვენა მხარეს ე. ი. თვალ-ყურს ადევნებს მასთან მარჯვენა მხარეს მყოფი გუნდის მოთამაშეებს. იმ შემთხვევაში, თუ მსაჯთა შორის ადგილი ექნა აზრთა სხვადასხვაობას უშუალოდ ბადის ზემოთ მომხდარი შეცდომის გამო, გადამწყვეტი ხმის უფლება აქვს უფროს მსაჯს და თუ საჭიროება მოითხოვს საკითხის გადაწყვეტაში უნდა ჩაერიოს მთავარი მსაჯი.

ჩვენ აგრეთვე მიგვაჩნია, რომ დროა გაუქმდეს ის არასწორი დებულება, რომლის ძალითაც მთავარ მსაჯს უფლება არა აქვს ჩაერიოს უფროსი მსაჯის მოქმედებებში მაშინაც კი, როცა იგი საკმაოდ უხეშ შეცდომებს უშვებს. რა საჭიროა თამაში მივიყვანოთ პროტესტამდე, როცა უფრო მიზანშეწონილია შეცდომის გასწორება ადგილზევე, თამაშის პროცესში. ეს გაცილებით უფრო მართებული და მოსახერხებელია.

თამაშების ჩატარებამ ორი მსაჯის მიერ მკვეთრად შეამცირა მსაჯთა მიერ დაშვებული შეცდომები და შეხვედრებმაც უფრო ორგანიზებული სახე მიიღო.

დასასრულ საჭიროდ ვთვლი, რომ კარგი იქნება თუ ჩვენი რესპუბლიკის წამყვანი მსაჯები და მწვრთნელები გამოთქვამენ თავიანთ შეხედულებებს როგორც წინამდებარე წერილზე, ისე საერთოდ ფრენბურთის საერთაშორისო ფედერაციის მიერ წამოჭრილ საკითხზე.

ე. ანტონოვი,
საკავშირო კატეგორიის მსაჯი.

სასწავლო წლის ბოლომდე

ხაშურის მოსწავლეთა VIII რაიონული სპარტაკიადის პროგრამაში შედის მძლეოსნობა, ტანვარჯიში, კალათბურთი, ფრენბურთი და ფეხბურთი. იანვრის არდადეგების პერიოდში ჩატარდა შეხვედრები ფრენბურთსა და კალათბურთში.

კალათბურთელთა შეჯიბრებაში გოგონათა 7 და ჭაბუკთა 8 გუნდი მონაწილეობდა. გოგონათა შორის ადგილები ასე განაწილდა: I ხაშურის პირველი საშუალო სკოლა, II ქვიშხეთისა და III — სურამის პირველი საშუალო სკოლის მოსწავლეები. ჭაბუკთა გუნდებს შორის გაიმარჯვა სურამის მეორე საშუალო სკოლამ. მომდევნო ადგილებზე არიან სურამის I და ხაშურის II საშუალო სკოლები.

ფრენბურთელ გოგონათა შეჯიბრებაში მონაწილეობდა ექვსი გუნდი. რაიონის ჩემპიონობა წილად ხვდათ ხაშურის I საშუალო სკოლის მოსწავლეებს. მეორე ადგილი დაიკავეს სურამის, ხოლო მესამე — ქვიშხეთის საშუალო სკოლის ფრენბურთელებმა. ჭაბუკთა შეჯიბრებაში უძლიერესები აღმოჩნდნენ ხაშურის III, II და სურამის I საშუალო სკოლის გუნდები.

მოსწავლეთა მარტის არდადეგების პერიოდში მოეწყობა შეხვედრები ტანვარჯიშში ჭაბუკთა I, II და III თანრიგით, ხოლო ფეხბურთელთა და ფრენბურთელთა შეხვედრები დამთავრდება აპრილ-მაისში.

გ. ლონლაძე

სპორტსმენები საარჩევნო უბანში

დიდი გამოცოცხლებაა საქართველოს ფიზკულტურის ტექნიკუმში. აქ მოთავსებულია ადგილობრივი საბჭოების არჩევნების № 29 საარჩევნო უბანი. დიდ, ლამაზად გაფორმებულ ოთახში აგიტპუნქტია მოწყობილი. აქ ყველაფერია—ახალი ჟურნალ-გაზეთები, არჩევნებისათვის საჭირო დამხმარე ლიტერატურა, პლაკატები, ლოზუნგები, ხშირად ეწყობა სემინარები, ლექციები აგიტატორთათვის. № 29 საარჩევნო უბანს, რომელიც აერთიანებს 30 აგიტატორს, ხელმძღვანელობს ტანვარჯიშის მასწავლებელი, რესპუბლიკური კატეგორიის მსაჯი ს. ყაფიანი. უკვე გამოკრულია ლამაზად გაფორმებული კედლის გაზეთი „აგიტატორის ხმა“.

ამომრჩეველთა შორის ნაყოფიერი მუშაობით გამოირჩევიან ტექნიკუმის სტუდენტები I თანრიგოსანი მძლეოსანი ი. უშაკოვი და ვ. დადეშელი.

ტექნიკუმის მასწავლებლებს ვ. ალადაშვილს, საკავშირო კატეგორიის მსაჯ ნ. სკორნიაკოვს და ქალაქის ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტის ინსპექტორს გ. ღვინიაშვილს უკვე ჩატარებული აქვთ რამდენიმე საუბარი ამომრჩეველ დიასახლისებთან და დაზუსტებული აქვთ სიები. № 29 საარჩევნო უბანი დაყოფილია საქალაქო და სარაიონო საარჩევნო ოლქებად, სადაც თავმჯდომარეებად დამტკიცებული არიან ტექნიკუმის მასწავლებლები რესპუბლიკური კატეგორიის მსაჯი ა. ტერ-ოვანესოვი, ვ. ფოფხაძე, ახალგაზრდული სპორტსკოლის დირექტორი ვ. კინკაძე და სხვ.

ფიზკულტურის ტექნიკუმის მასწავლებლები, სტუდენტები და ადმინისტრაციული პერსონალი ყოველ ღონეს ხმარობენ, რათა მომზადებულნი შეხვდნენ 17 მარტს — ადგილობრივი საბჭოების არჩევნების დღეს.

გ. ყირმელაშვილი,
სპორტის ოსტატი.

ბაზა ემზადება სეზონისათვის

ახალი ათონის ბაზაში ენერგიულად ემზადებიან ახალი ტურისტული სეზონისათვის. აქ წელს გეგმით უნდა მიიღონ 5.400 კაცი, რომელთა შორის საკმაო რაოდენობით იქნებიან ტურისტები სახალხო დემოკრატიის ქვეყნებიდან.

ბაზაში ამჟამად მიმდინარეობს სასადილოს, სამზარეულოს, საშხაპეების, სცენის, საცეკვაო და სპორტული მოედნების შეკეთება. ბაზის ტერიტორიაზე დაირგვება ასობით დეკორატიული მცენარე, მოიკირწყლება მისასვლელი გზები, რადიოკვანძი შეივსება ახალი ინვენტარით.

ტურბაზის მეთოდისტებმა და ექსკურსიამძღოლებმა წარმატებით დაამთავრეს საქართველოს პროფსაბჭოს ტურბაზის სამმართველოს მიერ მოწყობილი სემინარები.

თ. ბორისოვიჩი

ჩვენი მკითხველები გვწერენ

ინვენტარი ჩაკეტილშია

ტყიბულის მეშახტე ახალგაზრდებში დიდი პოპულარობით სარგებლობს ფიზკულტურა და სპორტი. მაგრამ მათ სურვილს, რეგულარულად იმეცადინონ სექციებში, სათანადო ყურადღებას არ აქცევენ ფიზკულტურისა და სპორტის რაიონული კომიტეტი, „შახტიორის“ რაისაბჭო და საშახტო ფიზკულტურული ორგანიზაციები. მართალია, ზოგიერთ შახტში მუშაობენ ჭიდაობის, ფეხბურთისა და ფრენბურთის სექციები, მაგრამ არარეგულარულად. კრივზე კი არავინ ზრუნავს. სექცია სპორტის ამ სახეობაში ტყიბულში არსად არ მუშაობს, საამისო საშუალება კი არის.

მოლოტოვის სახელობის შახტის (ძირეული საბჭოს თავმჯდომარე ვ. დვალი) მუშა-ახალგაზრდობის სახლ-ინტერნატის ერთ-ერთ ოთახში რამდენიმე ათასი მანეთის სპორტული ინვენტარია ჩაკეტილი, მათ შორის კრივისაც. ანალოგიური მდგომარეობაა ლენინის სახელობის შახტშიც.

სტალინის სახელობის შახტში (ძირეული საბჭოს თავმჯდომარე ღ. წერეთელი) ახლახან დამთავრდა სახლ-ინტერნატის მშენებლობა, რომელსაც კარგი სპორტდარბაზი აქვს, მაგრამ მის გახსნას რატომღაც არაფერი ეშველა.

კარგი იქნებოდა თუ სტალინის სახელობის შახტის ხელმძღვანელობა გააღებდა დარბაზის გამოკეტილ კარს. მაშინ ტყიბულელ კრივის მოყვარულებს საშუალება მოგვეცემოდა რეგულარულად გვევარჯიშნა და მალე ტყვარჩელელთა მსგავსად მონაწილეობა მიგვეღო რესპუბლიკურ ჩემპიონატში.

ო. ჩიტაძე,
მეორეთანრიგოსანი მოკრივე.

რატომ წაგვართვეს შტანგა

ზეგეჭკორის რაიონის სოფელ მუხურჩის საშუალო სკოლაში სპორტით დაინტერესებული მრავალი მოსწავლეა, მაგრამ ფიზიკური აღზრდისათვის არასათანადოდ ზრუნავს სკოლის დირექცია. დაბალ დონეზე ტარდება ფიზაღზრდის გაკვეთილები, არ მუშაობენ სექციები, არ გვაქვს ინვენტარი.

გასულ სასწავლო წელს მოსწავლეებმა შევიძინეთ შტანგა და მუშაობაც გავაჩაღეთ. მაგრამ ჩვენს სიხარულს მალე მოუღეს ბოლო. მასწავლებელმა პ. მანჯგალაძემ ჩვენი შტანგა გადაიტანა ბანძის საშუალო სკოლაში.

საინტერესოა, რატომ წაგვართვეს ინვენტარი, რატომ არ ზრუნავენ ჩვენთან მასობრივ-ფიზკულტურული მუშაობის სათანადო დონეზე დაყენებისათვის.

მ. რურუა

მოწინავის სახელი აქვთ, მაგრამ...

ორჯონიკიძის რაიონი ძირითადად სასოფლო-სამეურნეო რაიონია. ამიტომაც მასობრივ-ფიზკულტურული და სპორტული მუშაობის მთელი სიმძიმე „კოლმეურნის“ რაისაბჭოს აწევს (თავმჯდომარე ვ. გურგენიძე). აქ ერთგვარი მუშაობაა ჩატარებული მასობრივ-ფიზკულტურული საქმიანობის გაშლისათვის, მაგრამ იგი ოდნავადაც ვერ აკმაყოფილებს ფიზკულტურელთა მზარდ მოთხოვნებს. ბევრ საკოლმეურნეო ძირეულ კოლექტივში უმოქმედობენ ფიზკულტურის საბჭოები. არ მუშაობენ სექციები, ყურადღება არ ექცევა ნიშნოსნებისა და თანრიგოსნების მომზადების გეგმების შესრულებას, მარტივი ტიპის სპორტული ბაზების კეთილმოწყობას.

რაიონში მოწინავეთ თვლიან ნებოძირის, ხუნევის, ზვარეს, თეთრაწყაროსა და სხვა სოფლების ძირეულ კოლექტივებს, მაგრამ მათ სანაქებო არაფერი აქვთ. ძირეულ საბჭოებს სამუშაო გეგმებიც კი არ გააჩნიათ. უარესი მდგომარეობაა სოფელ ბორითში. ძირეული საბჭოს თავმჯდომარე გ. ბარბაქაძემ ისიც კი არ იცის, რამდენი ფიზკულტურელი ჰყავთ კოლმეურნეობაში.

დიდი და შეძლებული სოფელია ღორეშა. აქ სპორტით დაინტერესებული მრავალი ახალგაზრდაა, მაგრამ მათ სურვილს — ივარჯიშონ სპორტულ სექციებში, არავითარ ანგარიშს არ უწევენ ძირეული საბჭოს თავმჯდომარე და კომკავშირული ორგანიზაციის მდივანი.

რაიონში ვერც ერთ საკოლმეურნეო ფიზკულტურულ ორგანიზაციას ვერ დავასახელებთ, რომელიც ორგანიზებულ მუშაობას აწარმოებდეს სპორტსმენებთან. ისინი ფაციფუცს მხოლოდ მაშინ იწყებენ, როცა რაისაბჭოდან რაიმე ცნობა მოვა მოსალოდნელი ღონისძიების ჩატარების შესახებ. ამგვარი ღონისძიებები კი იშვიათად ეწყობა.

რაიონის 22 საკოლმეურნეო ფიზკულტურული ორგანიზაციიდან მხოლოდ ორს — კიცხსა და ღლევანს აქვს სავარჯიშოდ ვარგისი ფეხბურთის მოედნები.

შ. გელაშვილი

მუშაობენ მნიშვნელოვან თემებზე

საქართველოს ფიზკულტურის რესპუბლიკურ კომიტეტთან არსებული ფიზკულტურის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტი წლების მანძილზე ინტენსიურ, მეცნიერულ მუშაობას ეწევა სპორტის სხვადასხვა დარგში. ინსტიტუტმა კიდევ უფრო გააუმჯობესა თავისი მუშაობა გასულ, 1956 წელს. ამას დიდად შეუწყო ხელი საკუთარი ელექტრო-ფიზიოლოგიური ლაბორატორიის შექმნამ, რომელიც თანამედროვე ხელსაწყოებითა და აპარატურითაა აღჭურვილი.

ინსტიტუტის მეცნიერ მუშაკების მიერ ბევრი გამოკვლევა იქნა ჩატარებული სპორტის სახეობათა მიხედვით. გასულ წელს დაკვირვებას ახდენდნენ საბჭოთა კავშირის ველოსიპედისტთა ნაკრები გუნდის წევრებზე და ძალოსნებზე, რომლებიც საბჭოთა კავშირის ხალხთა სპარტაკიადის წინ წვრთნას გადიოდნენ თბილისში. ექსპერიმენტები ჩაატარეს სპორტის დამსახურებულმა ოსტატმა გ. ჩიკვაიძემ, ლ. ჩხაიძემ, მ. აზატიანმა და ი. გაბაშვილმა.

ინსტიტუტის თანამშრომლებმა გასულ წელს მონაწილეობა მიიღეს საბჭოთა კავშირის სამეცნიერო ყრილობებსა და კონფერენციებზე, სადაც მათ ხუთი შრომა წარადგინეს. მომავალ საკავშირო კონფერენციაზე, რომელიც თებერვლის ბოლო რიცხვებში მოსკოვში გაიმართება, ინსტიტუტი სხვადასხვა საკითხზე წარადგენს 8 თემას.

ახლა ინსტიტუტი ამუშავებს სამ მეტად მნიშვნელოვან პრობლემატურ თემას. 1. ველოსიპედისტის წვრთნის მეცნიერული დასაბუთება; 2. ფიზიკური კულტურა ხანშიშესულთათვის, 3. მოზარდთა და ბავშვთა სპორტით მეცადინეობის საკითხებისათვის (ფეხბურთი, ტანვარჯიში).

შესრულებულ სამუშაოთა შორის აღსანიშნავია გ. ჩიკვაიძის გამოკვლევა „შტანგისტის დატვირთვის ხასიათი წვრთნის პერიოდში“; ბ. თავართქილაძის, ი. გოცირიძისა და ი. ფირალიშვილის ნაშრომი „კუნთის მუშაობის შემდეგ ენერგიის აღდგენითი პერიოდი“; მ. აზატიანის „საგზატკეცილო ველოსიპედისტის შრომისუნარიანობის გაზრდა“, აგრეთვე ა. ბალუაშვილისა და დ. ქვანიას მიერ დამუშავებული საკითხი — „ბავშვთა შორის ტანვარჯიშის სწავლებისათვის“.

ჟ. ჭანჭალეიშვილი

◆

წერილების კვალდაკვალ

ჩვენი გაზეთის 4 ნოემბრის ნომერში დაბეჭდილი იყო მამხილებელი წერილი „ერთი შეჯიბრების შესახებ“, სადაც აღნიშნულია, რომ ცაგერში ველოსიპედისტთა შეჯიბრება ჩატარდა მოუმზადებლად. რაიონული კომიტეტის თავმჯდომარემ დ. კოპალიანმა კომიტეტის სხდომის გარეშე მთავარ მსაჯად დანიშნა ცაგერის სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმის ფიზაღზრდის მასწავლებელი გ. გუგავა, ხოლო მსაჯთა კოლეგიაში შეიყვანა მონაწილე გუნდების წარმომადგენლები.

როგორც საქართველოს ალკკ ცაგერის რაიკომიდან გვატყობინებენ, აღნიშნული ფაქტი დადასტურდა, კომკავშირის რაიკომის ბიურომ სათანადო ღონისძიებანი გაატარა, რათა მომავალში არ განმეორდეს ასეთი ფაქტი.

საკავშირო პირველობა კალათბურთში

★

სურათებზე — მარცხნივ მოსკოვის „დინამოსა“ და საავიაციო ინსტიტუტის ქალთა გუნდების შეხვედრა. მარჯვნივ — ალმა-ატის „ბურევესტნიკისა“ და სვერდლოვსკის გუნდების თამაშის მომენტი.

★

(დასასრული)

ქველიძე, შეპილოვა და გრიგორიანი) წარმომადგენლები, მაგრამ მე-4 წუთზე წინ გადის მოსკოვის გუნდი. პირველი ნახევრის უკანასკნელ წუთებს ძლიერად ატარებენ „ბურევესტნიკის“ სპორტსმენები და იგებენ ტაიმს — 31:27.

ინიციატივას ისინი თამაშის 25-ე წუთამდე ინარჩუნებენ—38:32, 40:36. შემდგომში თბილისელებმა თამაშის ტემპი შეანელეს. აქტიურად თამაშობს მხოლოდ გრიგორიანი. მოსკოველები პირიქით შორი მანძილიდან ზუსტი სროლებით ქულას ქულაზე აგროვებენ. ვიდრე მოედანს დატოვებდნენ გრიგორიანი და გრიგოლაშვილი, ბრძოლა თანაბარი იყო, ეს ანგარიშსაც ეტყობოდა. მოსკოველები წინ იყვნენ მხოლოდ 2-3 ქულით. შემდეგ კი „სტროიტელმა“ ადვილად გაზარდა ანგარიშში განსხვავება და მოიგო მატჩი — 63:56. საქართველოს გუნდიდან შეხვედრა ძლიერად ჩაატარეს ქველიძემ და გრიგორიანმა. „ბურევესტნიკი“ შეძლებდა ამ მატჩის მოგებას, რომ მათ უკეთ ემუშავათ ზონის დარღვევაზე და წარმატებით განეხორციელებინათ საჯარიმო სროლები.

8 თებერვალი. თბილისის „დინამოს“ კიდევ ერთი საპასუხისმგებლო შეხვედრა ჰქონდა რიგის ოსკ-სთან. ჩემპიონმა თამაში ასეთი შემადგენლობით დაიწყო: კრუმინში, ვალდმანისი, ხეხტსი, მუიჟნიექსი და ვერიტისი. თბილისელები იგივე შემადგენლობით გამოვიდნენ, როგორითაც „ჟალგირისთან“.

აი ამ შეხვედრის ტექნიკური ამონაწერი: პირველი წუთები — „დინამოს“ უპირატესობა. მე-5 წუთი. აბაშიძის ზუსტი გასვლით თბილისის გუნდს მიჰყავს ანგარიში — 5:1. თანდათან თამაში თანაბრდება. მე-18 წუთამდე ანგარიში 4-ჯერ საყაიმოა —7:7, 9:9, 11:11, 13:13. კილაძის და ხაზარაძის ზუსტი სროლები და ანგარიშია 28:23 „დინამოს“ სასარგებლოდ. პირველ ნახევარს იგებენ თბილისის კალათბურთელები — 30:28.

დაძაბულია შეხვედრის მეორე ნახევარიც. 30-ე წუთი — 41:40. ერთი ქულით წინ გადის რიგის კოლექტივი. 5 პერსონალურის გამო მოედანს სტოვებს ჭორქია. მას გვანცელაძე ცვლის. ინიციატივა ლატვიელთა მხარეს გადადის. მათ მიჰყავთ ანგარიში — 52:47. მინაშვილს ცვლის ასატაშვილი. ეს უკანასკნელი განსხვავებას ერთ ქულამდე ამცირებს—54:53. ბურთი რიგელთა ხელშია. ისინი აჭიანურებენ დროს. თბილისელები რამდენიმე ჯარიმას იღებენ, რასაც მოწინააღმდეგე კალათში ზუსტი სროლით აგვირგვინებს. შეხვედრის საბოლოო ანგარიშია 63:57 ჩემპიონის სასარგებლოდ. კარგად ითამაშა კრუმინშის წინააღმდეგ თბილისელმა ხაზარაძემ. წაგების მთავარი მიზეზია ის, რომ ჩვენს კალათბურთელებს სრულებით არ უცდიათ კალათში შორ მანძილიდან სროლა, რასაც დიდი წარმატებით ახორციელებდნენ რიგელები.

თბილისის „ბურევესტნიკის“ ქალთა გუნდმა შეხვედრა კაუნასის „ჟალგირისთან“ მეტად სუსტად ჩაატარა და წააგო დიდი ანგარიშით — 38:53.

ვ. ჯაფარიძე,
ლენინგრადი, ჩვენი სპეც. კორესპონდენტი.

გათამაშების ცხრილი

ვაჟები

	თ.	მ.	წ.	ბ.	ქ.
„ბურევესტნიკი“ — ალმა-ატა	5	4	1	304 : 250	8
ცსკმო	5	4	1	353 : 316	8
სვერდლოვსკი	5	3	2	304 : 306	6
ოსკ — რიგა	2	2	0	134 : 114	4
„სპარტაკი“ რიგა	5	2	3	276 : 259	4
„ბურევესტნიკი“ — ლენინგრადი	2	2	0	129 : 126	4
„სპარტაკი“ — მოსკოვი	5	2	3	308 : 352	4
„დინამო“ — მოსკოვი	2	1	1	142 : 134	2
„ჟალგირისი“ — კაუნასი	2	1	1	102 : 106	2
„დინამო“ — თბილისი	2	0	2	100 : 111	0
„კალევი“ ტარტუ	2	0	2	104 : 120	0
„ბურევესტნიკი“ — კიევი	5	0	5	312 : 374	0

ქალები

	თ.	მ.	წ.	ბ.	ქ.
მაი — მოსკოვი	5	5	0	341 : 253	10
„დინამო“ — მოსკოვი	5	3	2	313 : 260	6
„მეტალურგი“ — მოსკოვი	5	3	2	262 : 254	6
„ბურევესტნიკი“ — როსტოვი	5	3	2	263 : 299	6
„სტროიტელი“ — მოსკოვი	2	2	0	103 : 89	4
„ჟალგირისი“ — კაუნასი	2	2	0	110 : 93	4
„კალევი“ — ტარტუ	2	1	1	125 : 115	2
„დაუგავა“ — რიგა	2	1	1	82 : 79	2
ლეტი — ლენინგრადი	5	1	4	262 : 281	2
„ბურევესტნიკი“ — თბილისი	2	0	2	94 : 116	0
„ბურევესტნიკი“ — ლენინგრადი	2	0	2	97 : 119	0
„დინამო“ — კიევი	5	0	5	245 : 339	0

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ა. ბლაგიძე— თბილისის ჩემპიონი

თბილისის მოჭადრაკეების ტრადიციული ჩემპიონატი წინა წლებთან შედარებით უფრო ახალგაზრდულად გამოიყურებოდა. ამან, მიუხედავად იმისა, რომ თბილისის 1956 წლის ჩემპიონატის პრიზიორები არ მონაწილეობდნენ, განაპირობა ტურნირში მწვავე სპორტული ბრძოლა.

ოსტატობის კანდიდატმა ა. ბლაგიძემ მშვიდათ და დაუმარცხებლად მოიპოვა დედაქალაქის ჩემპიონობა, რაც არავისათვის არ იყო მოულოდნელი. მან 15 შეხვედრაში 8 მოიგო, 7 ყაიმით დაამთავრა და ქულანახევრით გაუსწრო უახლოეს კონკურენტს. ა. ბლაგიძე რესპუბლიკის ერთ-ერთი წამყვანი მოჭადრაკეა და მასთან თამაშით ახალბედა მოჭადრაკეებმა უდაოდ საჭირო გამოცდილება მიიღეს.

სამაგიეროდ 16 წლის ა. იზვოზჩიკოვის წარმატება სასიამოვნო მოულოდნელობაა. მან II ადგილი დაიკავა. ჭაბუკმა მოჭადრაკემ მტკიცე და შეუპოვარი თამაში გამოამჟღავნა. მის აქტივშია გამარჯვებები გ. გამრეკელთან, დ. ჯანოევთან, ტ. ლომაიასთან და ჯ. ბერაძესთან, რომლებიც მისი მთავარი კონკურენტები იყვნენ.

მონდომებულად იბრძოდა გ. გამრეკელი, რომელსაც ბოლო ტურებში მოსწავლე დ. ჯანოევი დაეწია. მათ 9,5 ქულით III—IV ადგილები გაინაწილეს.

უკანასკნელ დღემდე არ იყო ნათელი თუ ვინ მოხვდებოდა ექვსეულში. ამის შანსები ჰქონდათ ჯ. ბერაძეს, ჰ. არნშტეინს, მ. თხელიძეს, ო. ალიხანოვს და ო. ელიოზიშვილს. XIV—XV ტურებში დიდი ენერგია დასჭირდათ ჯ. ბერაძეს, ჰ. არნშტეინსა და ო. ელიოზიშვილს, რომ სხვებისათვის გაესწროთ. მათ 9-9 ქულა შეაგროვეს. მაგრამ კოეფიციენტთა ცხრილით გამოირკვა, რომ რესპუბლიკის პირველობაში ხვდებოდნენ მხოლოდ ჯ. ბერაძე და ჰ. არნშტეინი.

წლების მანძილზე თბილისის ჩემპიონატი იანვარ-თებერვალში ეწყობა, სწორედ მაშინ, როდესაც სტუდენტობას, რომელიც ყოველთვის მონაწილეთა უმრავლესობას შეადგენს, ზამთრის სესიები აქვს. ამიტომ სავსებით მომწიფებულია ის, რომ თბილისის ფიზკულტურისა და სპორტის საქალაქო კომიტეტმა და ქალაქის საჭადრაკო სექციამ თბილისის ტრადიციული ჩემპიონატები ჩაატარონ სხვა ვადებში.

ტურნირმა ცხადყო, რომ დედაქალაქში ნიჭიერი ახალგაზრდა მოჭადრაკეები იზრდებიან.

თ. გიორგაძე

ვინ მოიპოვებს ოქროს მედალს?

მოსკოვი (ჩვენი სპეც. კორ.). თუ კი ჩემპიონატის სტარტზე ჭაბუკი ტალი ლიდერობდა, ახლა შეჯიბრებას სათავეში „მოხუცი“ ტოლუში მოექცა, რომელიც თავის პარტიებს ჭაბუკური სიმკვირცხლით ატარებს. IX ტურში მან ფურმანს უკვე მე-5 სვლაზე შეწირა პაიკი. თამაში გართულდა. ტოლუშმა ამ დაძაბულ პოზიციაში კიდევ ერთი პაიკი შესთავაზა მეტოქეს. ფურმანმა, რომელსაც დამცველის როლში გამოსვლა საერთოდ უძნელდება, მიიღო შეწირვა. მაშინ ტოლუშმა ფიგურების გადაჯგუფებით განახორციელა კომბინაცია (ეტლის შეწირვა) და 26-ე სვლაზე დააშამათა მოწინააღმდეგის მეფე.

ამ პარტიამ ისე გაიტაცა მაყურებელი რომ სხვა დაფებზე ბრძოლა თითქმის შეუმჩნევლად მიმდინარეობდა. ბრონშტეინმა მიუხედავად ლაზიერების ნაადრევი გაცვლისა შესანიშნავად ჩაატარა რთული დაბოლოება და მოუგო მიკენასს. კორჩნოისთან ნეიმეტდინოვი პოზიციურ მარწუხებში მოექცა. ვერა და ვერ დააღწია თავი, და ბოლოს, როგორც იტყვიან მოჭიდავეები, ორივე ბეჭით ხალიჩას შეეხო.

პირველი დამარცხება განიცადა არონინმა, რომელსაც კლამანმა მოუგო. არონსონმა პირდაპირი იერიშით 28-ე სვლაზე ხასინის მეფე დააშამათა. ტალ-სპასკის და კერეს-ტაიმანოვის პარტიები ყაიმით დამთავრდა.

დანარჩენი პარტიები გადაიდო. გურგენიძე-სტოლიარის პარტია რთულ პოზიციაშია შეწყვეტილი.

ჩვეულებრივ როდესაც მეტოქეები პარტიას ყაიმით ამთავრებენ, მაყურებლები უკმაყოფილონი არიან. მაგრამ X ტურის დროს, როდესაც ბოლესლავსკ-ტოლუშის პარტიაში მოწინააღმდეგეები უკვე 26-ე სვლაზე ყაიმზე შეთანხმდნენ, დარბაზში მქუხარე ტაშმა იგრიალა. უკვე დებიუტში ტოლუშმა პაიკის შეწირვით ხელთ იგდო ინიციატივა. შემდეგ მხედარში ეტლი დათმო და გაამწვავა თამაში. ბოლესლავსკიმ საპასუხო კომბინაციით დააბრუნა ხარისხი. ამასობაში ტოლუშმა მოამზადა და განახორციელა მხედრის შეწირვა. მაგრამ როდესაც ბოლესლავსკიმ კონტრშეწირვით გაათანაბრა პოზიცია, მეტოქეებმა სვლების გამეორება დაიწყეს, რაც ყაიმზე შეთანხმებას ნიშნავდა.

ფურმან-არონსონის, ხასინ-ტალის და სტოლიარ-ტარასოვის პარტიებიც ყაიმებით დამთავრდა.

პეტროსიანს ამ ბოლო წლებში უხეში შეცდომები დასჩემდა. გასულ წელს ამსტერდამში მან ბრონშტეინს ლაზიერი „აჩუქა“. ახლა კი ხოლმოვთან, მართალია უარეს პოზიციაში, მან ვერ შენიშნა ერთსვლიანი შამათის მუქარა და ტურნირში მეორე დამარცხება განიცადა. მიკენასმა ჩინებულად გამოიყენა ბანიკის ფიგურების განვითარებაში ჩამორჩენა და გაიმარჯვა.

ანტოშინმა კორჩნოის საყვარელ გრიუნფელდის დაცვაში ახალი გაგრძელება მოუმზადა. გროსმაისტერი თავს იცავდა. ანტოშინმა მეთოდურად ითამაშა მთელი პარტია და კორჩნოის პირველი დამარცხება მიაყენა. აღსანიშნავია, რომ ტურნირში ჯერჯერობით წაუგებელი არიან მხოლოდ ტოლუში და ხოლმოვი. გურგენიძე პასიურად თამაშობდა კლამანთან. შუა თამაშში, როდესაც იგი ცაიტნოტში იმყოფებოდა, ლენინგრადელმა ხელშეუშლელად გაარღვია ცენტრი და გაიმარჯვა.

X ტურის შემდეგ ლიდერობენ ა. ტოლუში (6,5 ქულა და ერთი გადადებული პარტია), მ. ტალი — 6,5 ქულა, დ. ბრონშტეინი და ბ. სპასკი — 6 ქულა 9-დან.

ГОДУШ АНТОШИН
ТАЛЬ
КОРЧНОЙ

გულშემატკივარი

◆

ლ. სირუნიანი

◆

ამ დაწესებულებას, სადაც მაკიჩ ბურნაზიანი მსახურობდა, არაფერი ურთიერთობა არა ჰქონდა სპორტთან. მიუხედავად ამისა ამ უწყებას მაკიჩ კარპიჩის სახით სპორტის დიდი გულშემატკივარი ჰყავდა. ეს ამბავი დაწესებულებაში დირექტორიდან დაწყებული ღამის ყარაულამდე ყველამ იცოდა. ყველას გაგებული ჰქონდა მაკიჩ ბურნაზიანის ძალზედ ახირებული მიდრეკილება სპორტისადმი და თითქმის ავადმყოფური გატაცება, კერძოდ, ფეხბურთით.

ამას თვით კარპიჩიც არ უარყოფდა და, როცა ზოგიერთები, — ფეხბურთისადმი ინდივიდუალურად განწყობილნი, — გამქირდავად გაიღიმებდნენ იმის ახირებულებაზე, მაკიჩ კარპიჩი მეტად საფუძვლიან, უტყუარ არგუმენტებს მოიშველიებდა და რიხიანად უპასუხებდა: „ფეხბურთი, ჩემო ძმაო, ამტანიანობის, სიმარდის, ძალისა და სილამაზის გამოხატულებაა და რაა საკვირველი, თუ ამ სპორტულ ფორმაში ჩემი მშობლიური ქალაქის გუნდი მინდა დავინახო?!“.

დაწესებულებაში თუ კარპიჩის ოჯახში გაზეთებისა და სასპორტო ბიულეტენების გარეშეც კი ყველამ ზედმიწევნით კარგად იცოდა თუ რა ხდებოდა ფეხბურთის მოედნებზე, რა წარმატებას იჩენდა ჩვენი ქალაქის გუნდი, რა ხარვეზები ჰქონდა ჩვენებს მოკავშირე რესპუბლიკების სპორტსმენებთან ასპარეზობისას, ვინ და როგორი კომბინაციის გათამაშებით მერამდენე წუთზე გაიტანა ბურთი და ა. შ. ამ ამბებს მაკიჩ კარპიჩი ისეთი გატაცებით და დაწვრილებით მოუთხრობდა ყველას, რომ სპორტმცოდნეობაში განსწავლულსაც კი გაუძნელდებოდა მასთან გატოლება.

ბურნაზიანის სპორტით ასეთ გატაცებაში არაფერი იქნებოდა დასაძრახი, რომ ამ ჯანსაღი გრძნობის ზედაპირზე რაღაც უცნაური ავადმყოფობის შავი ლაქები არ გაჩენილიყო, სურნელოვან ვარდებში ეკალნარი არ გამორეოდა...

აი, მთავარი ბუხჰალტერი მაკიჩ კარპიჩ ბურნაზიანი სახეგაბრწყინებული ცხადდება სამსახურში: ეს უკვე იმის ნიშანია, რომ საქმე კარგად არის, — წინა დღეს ჩვენი ქალაქის სპორტსმენებს გაუმარჯვიათ... ამ დღეს დილიდან საღამომდე მაკიჩ კარპიჩი ხალისიანად საქმიანობს, თავაზიანად ღებულობს საქმეზე მოსულ მთხოვნელებს, ენაწყლიანობს.

— ამხანაგო ბუხჰალტერო! გთხოვთ გამომიწეროთ შვებულების თანხა, ხვალიდან ვისვენებ.

— კეთილი, ძალიან სასიამოვნოა, წადით, დაისვენეთ, დაისვენეთ ისე, როგორც მე დავისვენე გუშინდელი თამაშის შემდეგ, — ღიმილით პასუხობს მაკიჩი.

მაგრამ თუ ჩვენი გუნდი წინა დღეს დამარცხებულია, მეორე დღეს მაკიჩ კარპიჩი სულ უგუნებოდაა. ცხვირჩამოშვებული, სახე მოღრუბლული, გუნება ამღვრეული, და მაშინ ვინმე რომ საქმეზე მიმართავდა, ვთქვათ ასე: „ამხანაგო ბუჰხალტერო, ხელფასი შეცდომით არის გამოწერილი“, მაკიჩ კარპიჩი დენთივით აფეთქდებოდა:

— ჯანდაბას თუ შეცდომაა, გასწორდება, მაგრამ გუშინ რომ დავმარცხდით და მსაჯიც უკუღმართად სჯიდა, ეს როგორღა გასწორდეს, ან სად ვიჩივლოთ?!

— მერე და მე რა შუაში ვარ, მაკიჩ კარპიჩ? — გაკვირვებით ეკითხება მომჩივანი.

— ჰო, თუმცა თქვენი რა ბრალია... მაგრამ მოგეხსენებათ, როგორ შევრცხვით გუშინ, თავი მოგვეჭრა, შეილახა ჩვენი ქალაქის სპორტული ღირსება... ბორისის ტრადიციები...

— არაფერია, მაკიჩ კარპიჩ, წაგება და მოგება ძმები არიან.

— არა, ჩემო დაო, მამა-პაპათაგან გამიგონია, წაგებას მოგება ჯობიაო...

აბა, მაკიჩ კარპიჩი მაშინ გენახათ, როცა თამაში ჩვენი რესპუბლიკის გარეთ უნდა ჩატარებულიყო. მოუთმენლად ელოდა ფეხბურთის ტრანსლაციას და ქორივით დასტრიალებდა მიმღებს. გადმოცემების დროს ბუზიც კი ვერ დაარღვევდა მის მყუდროებას და თუ ვინმე საქმეზე მისული მაინც გაბედავდა მის შეწუხებას, კარპიჩი ვეფხვივით წამოიჭრებოდა და ისეთ აყალ-მაყალს ასტეხდა, რომ ვინც მას არ იცნობდა, ეჭვმიუტანლად იფიქრებდა: ეს კაცი ნამდვილად გიჟიაო.

კიდევ უფრო მეტად ღელავდა ბურნაზიანი, როცა თამაში სამუშაო დღეს იყო დანიშნული.

აი, მაკიჩი დილიდანვე გაბრუნჩული ზის სამუშაო მაგიდასთან და ერთნაირად გულგრილია როგორც ხელქვეითების, ისე საქმის მიმართ. საანგარიშოზე მარტივი ბალანსის გამოყვანა უძნელდება იმას, ვინც თავის სპეციალობაში ნამდვილ ხელოვნად არის ცნობილი, აშკარად ეტყობა, რომ სხვაგან ქრის იმის გონება, ხელფასის უწყისებზე და საანგარიშოს კოჭებზე წითელი ფანქრით შემოხაზული 3:0 ეჩვენება, ოცნებით გადადის მოედანზე. ელვის სისწრაფით ჩნდება შეჯიბრების დაფასთან, „3“-ს ამაგრებს თავისი გუნდის წარწერის ქვეშ, ხოლო „0“-ს სტუმრების მხარეს.

— დღეს ჩვენებმა რომ მოიგონ, რა მეტად საჭირო ქულებს მოაგროვებენ! — თავისთვის ლაპარაკობს მაკიჩ კარპიჩი და ცალი თვალით წარამარა კედლის საათისაკენ იხედება. საათის ქანქარა კი, თითქოს ჯიბრზე, ისე ნელა ქანაობს, რომ მღელვარებისაგან კარპიჩის გული მანქანის ძრავივით უძგერს, ხოლო წუთი საუკუნედ ეჩვენება.

როგორც კი პატარა ისარი ოთხს უსწორდება, ხოლო დიდი ისარი ვერტიკალურ მდგომარეობაშია 12-ზე, მაკიჩ კარპიჩი დიდი ხნის მუშაობისაგან მოქანცული კაცის პოზით, ცოტა წელში მოხრილი, უკვე დირექტორის წინა დგას:

— რა ამბავია, მაკიჩ კარპიჩ, ისევ კუჭის ტკივილი ხომ არ გაწუხებს, — ცბიერი ღიმილით ეკითხება დაწესებულების უფროსი.

— ცუდად ვგრძნობ თავს, ნება მომეცით...

— ჰო, ცნობილი ავადმყოფობაა, მეგობარო... საკვირველია, რომ ყოველთვის ფეხბურთის დღეს გემართება... კარგი წადი...

მაკიჩ კარპიჩი ფეხაკრეფით გამოდის კაბინეტიდან და თვალის დახამხამებაში ახმაურებული მოედნის ჭიშკართანაა, მოთმინება არ ყოფნის სალაროსთან რიგში გაჩერდეს, ბილეთს გადამყიდველისაგან იძენს და ისე სწრაფად იკავებს თავის ადგილს, თითქოს წინასწარ ჰქონდეს ამორჩეული.

აი, გუნდები გამოდიან მწვანე მინდორზე.

ნაცნობ მაისურებში გამოწყობილი ბიჭების დანახვა ახარებს მაკიჩ კარპიჩს, ისე თავმომწონედ გადაჰყურებს მათ, თითქოს მუნჯურად ანიშნებდეს: „ჰა, ბიჭებო, არ შეგეშინდეთ, მე აქა ვარო“.

იწყება თამაში, იწყება მაკიჩის ტანჯვაც...

— კარგია... ასე... ჰო, დარტყმა! — ადგილიდან წამოხტომით ყვირის მაკიჩი, სტუმრების კარისაკენ სახე მიბრუნებული, მაგრამ ამაოდ, ბურთი კარს ზემოთ გადაევლება და ხაზის გადაღმა მიწაზე გორდება. იმედგაცრუებული მაკიჩი ისე მოწყვეტით ეშვება ადგილზე, რომ ხმელი ფიცრის გრძელი სკამი საგრძნობლად ილუნება.

— წესიერად, მოქალაქევ! — ესმის მეზობლის საყვედური.

— ვა, ამას რაღა უნდა? — გაკვირვებით ბურტყუნებს მაკიჩი, — სად დედაკაცი, სად ფეხბურთი? — და ბოდიშის მოხდით პასუხობს მეზობლის რეპლიკას ისე, რომ ჯერ არც შეუნიშნავს ვის უხდის ბოდიშს: ლამაზსა თუ გონჯს, მოხუცსა თუ ახალგაზრდას. ან საიდან უნდა სცოდნოდა ეს, როცა ფართოდ გაჭყეტილი თვალები მხოლოდ მოედნისაკენ აქვს მიშტერებული და ისე მოუსვენრად მოძრაობს ადგილზე, რომ ლურსმნებზე დამჯდარი კაცი უფრო მშვიდად იგრძნობდა თავს.

მოედანზე შეუპოვარი ბრძოლაა ბურთის დაუფლებისათვის... ოსტატები თანმიმდევრობით ურტყამენ ბურთს ყოველი მხრიდან, ასევე თანმიმდევრობით ეხეთქება მაკიჩ კარპიჩი გვერდებით თუ მხრებით თავის მეზობლებს — მარჯვნივ და მარცხნივ, წინ და უკან.

— ნუთუ პირველ ტაიმში ანგარიში არ უნდა გახსნან?! — ელაპარაკება მაკიჩი მეზობელს, — ეს ხომ საშინელ..., მაგრამ უცბად ბურთი ეხვევა მასპინძლების კარში და ამის დანახვაზე მაკიჩ კარპიჩს ბაგეზე ეყინება უკანასკნელი ბგერები: ეგ გაუგებრობაა!... შეუძლებელია! ბობოქრობს მაკიჩი და ხელების ჰაერში ქნევით მთელი ძალით ღრიალებს:

— ოვ.., სა... იდ!

თამაში გრძელდება...

უცებ გაღმა ტრიბუნიდან ვიღაცა გამძვინვარებული დათვივით დუდღუნებს „მოცელეთ!“ აჭოჩრებულ ბურნაზიანს ჭკუაში უჯდება ეს ძახილი და გამოღმიდან ბანს აძლევს თავის კოლეგას, იმისი გაქნეული ფეხი კი ზურგში ხვდება წინა სკამზე მოქალაქეს. დაზარალებული საყვედურობს, ბრაზობს, მაგრამ მაკიჩი ისევე უყურადღებოდ სტოვებს იმ კაცის პროტესტს, როგორც მსაჯი კარპიჩის მარილნარევ რეპლიკებს, ხოლო ფეხბურთის ოსტატები — თავისი გულშემატკივარის „ბრძნულ“ რჩევა-დარიგებას.

თამაშის პირველი ნახევარი მთავრდება მასპინძელთა დამარცხებით... მაკიჩ კარპიჩი ცოცხალმკვდარია, სანთელივით გაფითრებული, ერთი მეორეზე ექაჩება პაპიროსს, ბრაზით კბილებს აკრაჭუნებს, თითქმის წონაშიც დაიკლო ამ 45 წუთში, მაგრამ გულშემატკივარს სადა სცალია ამაზე ფიქრისათვის? მზად არის სიცოცხლეც კი დათმოს, ოღონდ შერცხვენილი არ წავიდეს მოედნიდან.

იწყება თამაშის მეორე ნახევარი.

გრძელდება დაძაბული ბრძოლა მოედანზე და მაკიჩ კარპიჩის უკიდურესი მღელვარება ტრიბუნაზე.

ეს პატივცემული კაცი, ავტორიტეტული დაწესებულების მთავარი ბუხჰალტერი, ახლა უკვე ბავშვივით ფეხზე დგას, მოთამაშეებს ხმამაღლა წამქეზებელ რეპლიკებს თავაზობს, მსაჯს გესლავს.

— დარტყმა! — ყვირის მაკიჩი, — კიდევ დარტყმა!... გოლი აუცილებელია... მარჯვედ...

მოედანზე მასპინძლების მიერ გათამაშებული კომბინაცია სტუმრების ბადის შერხევით მთავრდება, მაკიჩ კარპიჩს წინათგრძნობა მართლდება და გულშემატკივარის ოფლში გაღვარულ სახეზე ნათლად ისახება თითქმის უაღრესი სიამოვნების ღიმილი. საფრთხობელასავით ხელებგაშლილი მაკიჩი სიხარულისაგან ლამის გადმოვარდეს ტრიბუნიდან.

— ვინ გაიტანა ბურთი? — ეკითხება კარპიჩს ვიღაცა.

— ვა, როგორ. განა ბასას არ იცნობ? კლასია, კლასი!..

თამაში დასასრულს უახლოვდება, მაკიჩის სულიერი განწყობილება კი უფრო მაღალ რეგისტრში იწევს. მასპინძლების მთელი გუნდი ორგანიზებულ შეტევაზე გადადის, მაკიჩი მაინც არ ცხრება.

— ბიჭებოჯან, ვეფხვებოჯან, — ყვირის მაკიჩი, — თქვენი ჭირიმე, ერთიც რა!... და ბავშვივით ყანყრატოში ხელის მოვლებით ემუდარება სპორტის ოსტატებს, რომლებიც თავისი საქმით არიან გართული და ოდნავადაც არ საჭიროებენ ამ ჭირვეული კაცის რჩევა-მუდარას.

თამაში უფრო მძაფრდება, ბურთი სტუმრების კართან ტრიალებს, მაკიჩ კარპიჩი აღფრთოვანებულია იმ ზომამდე, რომ თერთმეტივე მოთამაშის აღფრთოვანება ვერ უტოლდება მის სიხარულს.

უკანასკნელი წუთებია, მოედანი ამღელვარებულ ზღვას ემსგავსება, ხოლო მაკიჩ კარპიჩი — დაღუპვისაგან გადარჩენილ ნავს.

ბურნაზიანი სიხარულისაგან ბურთივით ხტის, ცქმუტავს, როცა იმისი მზერა მოულოდნელად ხანდაზმულობით საგრძნობლად სახედაღარული მეზობელი ქალის ფიგურას შენიშნავს, თავდავიწყების სქელ ბურანში გახვეული მაკიჩს ამ ქალის შუბლზე დღევანდელი გამარჯვების სიმბოლიური ნიშანი 2:1 გამოესახება, მანდილოსანს უმშვენიერეს არსებად წარმოიდგენს და უცბად გულში იხუტებს, მაგრამ ქალის მოქნეული ხელი ანაზდად ლოყაზე ტკაცანს მოადენს.

მხოლოდ მაშინღა ფხიზლდება მაკიჩ კარპიჩი... იმის გონებაში ერთბაშად ქრება ყველა ციფრი, იშლება ანგარიში 2:1-იც და იმის თვალში მთელს მოედანს რაღაც ნისლი ეფარება... თუმცა ირგვლივ გამარჯვების მძლავრი დროული ყიჟინა ისმის, მაგრამ მაკიჩ კარპიჩის დღევანდელ სიხარულს ცივი წყალი ევლება: ყოველი მხრიდან შხაპუნა წვიმასავით გაისმის კარპიჩის კაცური ღირსების, იმის თავმოყვარეობის დამამცირებელი და შეურაცხმყოფელი ძახილები.

ბურნაზიანის თეთრ ჩა ლის ქუდსაც, თითქო პროტესტის ნიშნად მე [illegible] კარპიჩის თა და [illegible] აფრიალებდნენ [illegible] ხოლო აწითლებული ლო ყა დუმილით საყვედუ რობდა: „ეხ, ჩემო კარ პიჩ, დროული კაცი ხა როგორ ვერ მიხვდი, რომ მე ტისმეტი თავდავიწყება და თავლა დასხმა ძმები ყოფილან?!“.

თარგმანი

ა. დავითიანისა.

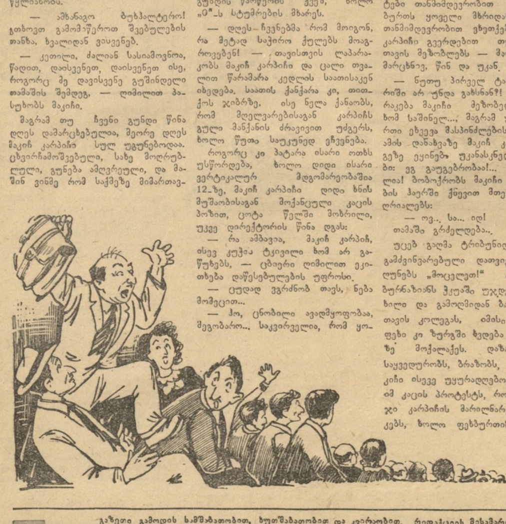

ყოველ მხრიდან

◆

სისწრაფის ახალი მსოფლიო რეკორდი

საერთაშორისო საავიაციო ფე რაციამ დაამტკიცა ახალი მსოფლ რეკორდი სისწრაფეში, რომელ დაამყარა ინგლისელმა სპორტსმე მა—მფრინავმა პეტერ ტვისმა. რე კორდი უდრის 1.882 კილომეტ საათში.

ინგლისელმა, უკანასკნელ, ამერ კულ რეკორდს 560 კილომეტრ გადააჭარბა!

პეტერ ტვისმა ეს რეკორდი და მყარა 11.600 მეტრზე ფრენის პ რობებში. ფრენის დროს თვითმ რინავის კორპუსის ტემპერატუ ხახუნის შედეგად 100 გრადუს მეტი იყო, ვიდრე გარეთ მყო ჰაერის ტემპერატურა. მაგრამ რად გან ჰაერის ტემპერატურა მინ 60 გრადუსს უდრიდა, თვითმფრინა ვის გახურება საგრძნობი არ აღმ ჩნდა. მფრინავის კაბინაში ჰაე ხელოვნურად ცივდებოდა.

ფიქრობენ, რომ ამ კონსტრუქცი თვითმფრინავი ახლო მომავალ ორჯერ გადააჭარბებს ბგერების გ ვრცელების სიჩქარეს.

შეურაცხმყოფელი ჯილდო

ახალი წლის აღსანიშნავად ინ ლისის დედოფალმა „ინგლისის მეფოს ორდენით“ დააჯილდოვა პო პულარული ფეხბურთელი სტენ მეტიუსი, რომელსაც 42 წელი შ უსრულდა. იგი 25 წელია ფეხბურ თამაშობს და 51-ჯერ გამოვიდა ნა ციონალური ნაკრების შემადგენლ ბაში. მეტიუსმა განაცხადა, რომ ი ბედნიერია და ამაყობს უმაღლ ჯილდოთი. მაგრამ ინგლისუ პრესა და კერძოდ, გაზეთი „დე ექსპრესი“ სხვა აზრისაა. იგი წ რომ ისეთი ფეხბურთელისათვ როგორიც მეტიუსია, ეს ჯილ მცირეა და შეურაცხმყოფელი, რა გან მეტიუსმა თავისი ბრწყინვა თამაშით არა ერთი და ორი სიამო ნება განაცდევინა მილიონობით მ ყურებელს.

გაუთვალისწინებელი შხაპი

იტალიის ქალაქ მატერაში ფე ბურთის მოედანზე მოხდა არაჩვე ლებრივი ამბავი. აღგზნებული იტ ლიელი გულშემატკივრები, რომლ ბიც ვერ დააკმაყოფილა მათი საყვა რელი გუნდის თამაშმა, მოედან ისროდნენ ვაშლებს, პამიდორებსა ლაყე კვერცხებს. სპორტის ის რიაში პირველად ფეხბურთელები შეუშინდნენ რა მაყურებლების თა დასხმას, მსაჯის მეთაურობით კ ტრიერში მიიტანეს თავდამსხმელ ბზე, აცვივდნენ ტრიბუნებზე, დაა ვეს ყველაზე მყვირალა და აღგზნებ ლი გულშემატკივრები და აბაზანე შერეკეს, სადაც მათ ცივი შხაპ მიღება მოუხდათ.

რედაქტორი Ი. ᲣᲖᲣᲚᲐᲕᲐ

გაზეთი გამოდის სამშაბათობით, ხუთშაბათობით და კვირაობით. რედაქციის მისამართი: თბილისი, ელბაქიძის დაღმართი № 12. დეპეშებისათვის თბილისი, „ლელო“.
ტელეფონები: რედაქტორისა — 3-89-62, პ. მგ. მდივნისა და განყოფილებების — 3-90-34, მორიგისა და გამომშვებისა — 3-38-23.

პოლიგრაფიული კომბინატი „კომუნისტი“, ლენინის ქ. № 14. ფე 00735